

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty
(druk nr 1154)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty modyfikuje obowiązujący system kształcenia lekarzy i lekarzy dentystów. Zmiany mają, w założeniu Wnioskodawców, zaradzić kryzysowi na rynku pracy lekarzy oraz rozwiązać dotyczące go problemy, polegające w szczególności na:

- długotrwałym procesie kształcenia podyplomowego - od ukończenia uczelni medycznej do uzyskania dyplomu lekarza specjalisty,
- braku pełnej samodzielności zawodowej lekarzy stażystów i lekarzy rezydentów, przez co najmniej kilka lat od zakończenia studiów;
- deficycie kadry lekarskiej, przede wszystkim wśród lekarzy specjalistów,
- migracji lekarzy, szacowanej na podstawie liczby zaświadczeń potwierdzających kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu na terenie krajów Unii Europejskiej, wydawanych przez samorząd lekarski.

Ustawa o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty zmierza przede wszystkim do przyspieszenia ścieżki rozwoju zawodowego lekarza. Ponadto zaproponowano w niej przeniesienie do ustawy regulacji dotychczas umieszczonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 20 października 2005 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów - ze względu na ich wagę i znaczenie w procesie kształcenia.

W art. 1 w pkt 1 noweli zaproponowano rozszerzenie definicji wykonywania zawodu lekarza w ten sposób, aby było nim także kierowanie podmiotem leczniczym.

W art. 9a (art. 1 pkt 7 noweli) określono zasady udzielania świadczeń zdrowotnych przez lekarzy cudzoziemców będących członkami ekipy narodowej drużyny sportowej

podczas trwania międzynarodowych wydarzeń sportowych. Lekarz udzielający stale świadczeń zdrowotnych członkom kadry narodowej biorącym udział w igrzyskach olimpijskich, paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub Europy, organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będzie mógł wykonywać zawód lekarza bez konieczności uzyskania prawa wykonywania zawodu, jeżeli złoży w Okręgowej Izbie Lekarskiej w Warszawie pisemne oświadczenie o zamiarze czasowego wykonywania zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument potwierdzający kwalifikacje oraz zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa, w którym wykonuje profesję.

Kolejne zmiany polegają na zastąpieniu dotychczasowego stażu podyplomowego odbywanego przez lekarzy i lekarzy dentyistów po ukończeniu studiów, nauczaniem praktycznym włączonym do programu uczelni medycznych. Będzie się ono odbywało w podmiotach leczniczych spełniających warunki określone w ustawie, na podstawie umów podpisanych z uczelniami medycznymi.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy w nowym brzmieniu, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentyisty osobie, która posiada dyplom lekarza wydany przez polską szkołę wyższą potwierdzający ukończenie sześcioletnich studiów na kierunku lekarskim, obejmujących co najmniej 5 500 godzin dydaktycznych zajęć teoretycznych i praktycznych, w tym dwusemestralne praktyczne nauczanie w dziedzinach klinicznych na 6. roku studiów, lub dyplom lekarza dentyisty wydany przez polską szkołę wyższą potwierdzający ukończenie pięcioletnich studiów na kierunku lekarsko-dentystycznym, obejmujących co najmniej dwusemestralne praktyczne nauczanie na 5. roku studiów.

Prawo wykonywania zawodu lekarza będzie ponadto uzależnione od złożenia z wynikiem pozytywnym Lekarskiego Egzaminu Końcowego (LEK) lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego (LDEK). Nowe formy egzaminów zastąpią dotychczasowe: Lekarski Egzamin Państwowy (LEP) oraz Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Państwowy (LDEP).

Za równoważne z przedstawieniem świadectwa Lekarskiego Egzaminu Końcowego lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego, ustawa uznaje przedstawienie świadectwa złożenia z wynikiem pozytywnym Lekarskiego Egzaminu Państwowego lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego.

Zasady przeprowadzania nowych egzaminów określono w dodanym do ustawy rozdziale 2a. Zgodnie z art. 14a ustawy, Lekarski Egzamin Końcowy i Lekarsko-

Dentystyczny Egzamin Końcowy organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych (CEM). Egzaminy odbywają się dwa razy do roku, równocześnie w tych samych terminach ustalonych przez dyrektora CEM.

Do LEK może przystąpić student 6. roku studiów na kierunku lekarskim – po przedstawieniu zaświadczenia o stanie studiów i dokumentu potwierdzającego tożsamość, albo lekarz – po przedstawieniu dyplomu lekarza albo zaświadczenia potwierdzającego ukończenie studiów na kierunku lekarskim oraz dokumentu potwierdzającego tożsamość.

Do LDEK może przystąpić student 5. roku studiów na kierunku lekarsko-dentystycznym – po przedstawieniu zaświadczenia o stanie studiów i dokumentu potwierdzającego tożsamość, albo lekarz dentysta – po przedstawieniu dyplomu lekarza dentysty albo zaświadczenia potwierdzającego ukończenie studiów na kierunku lekarsko-dentystycznym oraz dokumentu potwierdzającego tożsamość.

LEK i LDEK będą składane w formie pisemnych testów, odrębnych dla zawodu lekarza i zawodu lekarza dentysty, opracowanych na każdy termin egzaminu przez ekspertów w zakresie zagadnień objętych egzaminami. Egzaminy polegać mają na rozwiązaniu odpowiedniego testu, składającego się z 200 pytań zawierających pięć odpowiedzi, z których tylko jedna jest prawidłowa. Pytania testowe obejmą problematykę z zakresu dziedzin medycyny określonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem procedur diagnostycznych i leczniczych.

Podczas trwania LEK i LDEK, zdający nie może korzystać z żadnych pomocy naukowych i dydaktycznych, ani posiadać urządzeń służących do kopiowania oraz przekazywania i odbioru informacji. Naruszenie tego zakazu stanowi podstawę zdyskwalifikowania osoby zdającej egzamin, co jest równoważne z uzyskaniem przez nią wyniku negatywnego.

Egzaminy składane będą przed Komisją Egzaminacyjną. Członków Komisji Egzaminacyjnej powołuje i odwołuje dyrektor CEM, spośród kandydatów zgłoszonych przez dyrektora CEM, rektorów uczelni prowadzących kształcenie na kierunku lekarskim lub lekarsko-dentystycznym, wojewodów i okręgowe rady lekarskie.

W celu przeprowadzenia egzaminów w ustalonych terminach i miejscach dyrektor CEM wyznaczy spośród członków Komisji Egzaminacyjnej Zespoły Egzaminacyjne.

Osoba zdająca LEK albo LDEK może wnieść do dyrektora CEM, w ciągu 3 dni od dnia przystąpienia do egzaminu, merytoryczne zastrzeżenia do zadania testowego.

Zastrzeżenia rozpatrywała będzie, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od ostatecznego dnia do ich wniesienia, komisja powołana przez dyrektora CEM spośród osób, których

wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowego rozpatrzenia wniesionych zastrzeżeń. W przypadku uznania zastrzeżenia komisja unieważni zadanie objęte zastrzeżeniem.

Pozytywny wynik z LEK albo LDEK otrzyma osoba zdająca, która uzyskała co najmniej 56 % maksymalnej liczby punktów z testu. Osoba, która złożyła egzamin z wynikiem negatywnym albo złożyła LEK albo LDEK z niesatysfakcjonującym ją wynikiem, może przystąpić ponownie do egzaminu w innym terminie.

W przypadku złożenia wniosku o przystąpieniu do egzaminu po raz czwarty i kolejny, osoba zdająca poniesie opłatę egzaminacyjną.

W przypadku rażących uchybień dotyczących procedury przebiegu egzaminu dyrektor CEM, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw zdrowia, może wydać zarządzenie o jego unieważnieniu dla poszczególnych albo wszystkich zdających.

W art. 1 w pkt 5 noweli zaproponowano przyspieszenie postępowania w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty. Okręgowa rada lekarska przyznawać będzie prawo wykonywania zawodu lekarza lub ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo odmówi przyznania tego prawa niezwłocznie po złożeniu wszystkich dokumentów, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia ich złożenia. Dotychczas termin ten wynosił 3 miesiące.

W art. 16 uregulowano nowe zasady odbywania przez lekarzy szkolenia specjalizacyjnego i uzyskiwania tytułu lekarza specjalisty.

Lekarz otrzyma tytuł lekarza specjalisty po odbyciu szkolenia specjalizacyjnego oraz po złożeniu Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego (PES) albo po uznaniu za równorzędny tytułu specjalisty uzyskanego za granicą.

Szkolenie specjalizacyjne w określonej dziedzinie medycyny będzie szkoleniem modułowym składającym się z modułu podstawowego oraz modułu specjalistycznego albo modułu jednolitego.

W noweli określono zasady i tryb składania wniosku o odbywanie szkolenia specjalizacyjnego, zasady postępowania konkursowego (jeżeli liczba kandydatów do odbycia szkolenia specjalizacyjnego jest większa niż liczba miejsc szkoleniowych) oraz warunki szkolenia, podmioty uprawnione do jego prowadzenia i program specjalizacji.

Po uzyskaniu potwierdzenia realizacji programu specjalizacji lekarz składać będzie dokumenty do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego organizowanego przez Centrum Egzaminów Medycznych. Egzamin testowy wchodzący w skład PES polega na rozwiązaniu 120 pytań zawierających pięć wariantów odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy.

Część testową PES uważa się za zaliczoną z wynikiem pozytywnym po uzyskaniu przez lekarza co najmniej 60 % możliwej do uzyskania maksymalnej liczby punktów.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 88. posiedzeniu w dniu 25 marca br. pochodziła z przedłożenia rządowego. Projektem zajmowała się Komisja Zdrowia.

Ustawa była przedmiotem szeregu poprawek. Najistotniejsze polegały na wprowadzeniu do ustawy Lekarskiego Egzaminu Końcowego oraz Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego, a w ślad za tym – rozdziału 2a. Poprawki zgłoszone w II czytaniu zostały odrzucone.

Posłowie uchwalili ustawę przy 235 głosach za, 190 przeciw i 3 wstrzymujących się.

III. Uwagi

- 1) W art. 1 w pkt 1 noweli zaproponowano rozszerzenie definicji wykonywania zawodu lekarza w ten sposób, aby było nim także kierowanie podmiotem leczniczym. Określenie "podmiot leczniczy" stanowi novum w porządku prawnym, a wprowadza je po raz pierwszy ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o działalności leczniczej (Senat uchwalił ją na ostatnim posiedzeniu). W celu zapewnienia ustawie spójności systemowej, ustawodawca powinien precyzować znaczenie używanych pojęć, w szczególności wówczas gdy są one nowe.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 1, w ust. 3 po wyrazach "podmiotem leczniczym" dodaje się wyrazy ", o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia ... kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2011 r. Nr..., poz...";

- 2) Zgodnie z art. 6a ust. 1a ustawy (art. 1 pkt 5 noweli), w przypadku stwierdzenia w dokumentach braków formalnych okręgowa izba lekarska, w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, wzywa do ich uzupełnienia. W myśl art. 3. ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich, okręgowe izby lekarskie są jednostkami organizacyjnymi samorządu zawodowego lekarzy i lekarzy dentystów, działającymi przez

swoje organy. Ponieważ art. 6 ust. 1 stanowi, że prawo wykonywania zawodu lekarza przyznaje albo go odmawia okręgowa rada lekarska, ten sam organ winien mieć kompetencję, aby wzywać zainteresowanego do uzupełnienia braków formalnych.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 5, w ust. 1a wyrazy "okręgowa izba lekarska" zastępuje się wyrazami "okręgowa rada lekarska";

- 3) W myśl art. 14a ust. 1 (art. 1 pkt 9 noweli), Lekarski Egzamin Końcowy (LEK) i Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Końcowy (LDEK) organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych, działające na podstawie odrębnych przepisów, zwane dalej "CEM". Zakres kompetencji Centrum Egzaminów Medycznych, a w szczególności jego dyrektora jest bardzo szeroki i w sposób istotny wpływa na prawa i obowiązki lekarzy zdających egzaminy końcowe albo specjalizacyjne. Dyrektor CEM powołuje komisje egzaminacyjne, wyznacza ich przewodniczących, przyjmuje zastrzeżenia do pytań testowych, a nawet może unieważnić egzamin specjalizacyjny. W kontekście pozycji ustrojowej Centrum Egzaminów Medycznych, poważne wątpliwości budzi jego umocowanie prawne. Pod określeniem "przepisy odrębne" kryje się bowiem wydane na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o finansach publicznych zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie Centrum Egzaminów Medycznych. Zgodnie z § 4 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej w ustawie można odsyłać do przepisów tej samej lub innej ustawy oraz do aktów prawnych o charakterze ponadkrajowym. Niedopuszczalne jest odsyłanie do rozporządzeń (mających wszak przymiot aktów prawa powszechnie obowiązującego), a tym bardziej do aktów o charakterze wewnętrznym – np. zarządzeń ministra. Dyrektywa wynikająca z § 4 Zasad techniki prawodawczej nie ma charakteru jedynie wytycznej legislacyjnej, ponieważ wiąże się ściśle z obowiązkiem przestrzegania konstytucyjnego systemu źródeł prawa. Art. 12 ust. 2 ustawy o finansach publicznych upoważnia ministra wyłącznie do nadawania statutu określającego organizację wewnętrzną podległej mu jednostki budżetowej. O jej formie prawnej, zakresie działania oraz trybie powołania organów (zwłaszcza mających istotny wpływ na sytuację prawną obywatela – jak np. dyrektor Centrum Egzaminów Medycznych) – powinna przesądzać sama ustawa. Po pierwsze bowiem, akt prawa wewnętrznego nie może być adresowany do obywatela i nie mogą z niego wynikać jakiegokolwiek dla niego obowiązki, po drugie – zmiana takiego aktu prawnego jest nieporównywalnie prostsza od procedury

ustawodawczej, i w praktyce pozostawiona swobodnemu uznaniu ministra. Aby uczynić zadość wymogom Rozdziału III Konstytucji, kwestie związane z formą prawną CEM, zakresem działania, trybem powołania organów, zasadami finansowania oraz trybem zatrudnienia pracowników, powinny się znaleźć w ustawie.

- 4) Art. 14a ust. 10 (art. 1 pkt 9 noweli) stanowi, że testy i pytania testowe są opracowywane, przetwarzane, dystrybuowane i przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich przez osoby inne niż uczestniczące w ich opracowywaniu, przetwarzaniu, dystrybuowaniu, przechowywaniu, przeprowadzające LEK i LDEK lub **sprawujące nadzór i kontrolę** w zakresie przeprowadzanych egzaminów. W nauce prawa administracyjnego przyjęto, że nadzór oznacza kontrolę oraz prawo wydawania przez nadzorującego władczych poleceń podmiotowi nadzorowanemu. Ponieważ nadzór jest pojęciem szerszym od kontroli, posługiwanie się tymi określeniami jednocześnie jest zbędne. Podobna uwaga dotyczy art. 16r ust. 11 (art. pkt 13 noweli).

Propozycje poprawek:

w art. 1 w pkt 9, w art. 14a w ust. 10 oraz w art. 1 w pkt 13, w art. 16r w ust. 11 wyrazy "sprawujące nadzór i kontrolę w zakresie przeprowadzanych egzaminów" zastępuje się wyrazami "sprawujące nadzór nad ich prowadzeniem";

- 5) W myśl art. 14b ust. 8 pkt 4 dyrektor CEM odwołuje członka Komisji Egzaminacyjnej m.in. w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu lub umyślne przestępstwo skarbowe. W celu przeprowadzenia LEK i LDEK w ustalonych terminach i miejscach dyrektor CEM wyznacza spośród członków Komisji Egzaminacyjnej Zespoły Egzaminacyjne (art. 14b ust. 4). Członkowie Zespołu Egzaminacyjnego przed rozpoczęciem LEK albo LDEK składają dyrektorowi CEM pisemne oświadczenie, że nie zostali skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu lub umyślne przestępstwo skarbowe (art. 14b ust. 7). Literalna wykładnia powołanych przepisów prowadzi do wniosku, że osoba karana może zostać członkiem Komisji Egzaminacyjnej, choć nie może zostać powołana do Zespołu Egzaminacyjnego. Opisana sprzeczność jest wynikiem luki prawnej polegającej na braku ogólnej przesłanki niekaralności wobec członków Komisji Egzaminacyjnej. Przedstawione propozycje poprawek zmierzają także do zapewnienia ustawie spójności z systemem prawa karnego, posługującym się określeniem "przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego" a nie "przestępstwo ścigane z urzędu". Drugi wariant poprawki

wprowadza ponadto wobec członków Komisji Egzaminacyjnej klauzulę kompetencyjną - analogiczną do zapisanej w art. 14c ust. 2 wobec członków komisji rozpatrującej zastrzeżenia do zadań testowych wykorzystanych podczas egzaminu.

Propozycje poprawek:

w art. 1 w pkt 9, w art. 14b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Członkiem Komisji Egzaminacyjnej nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe."

albo

"2a. Członkiem Komisji Egzaminacyjnej może być osoba która:

- 1) swoją wiedzą, doświadczeniem i autorytetem daje rękojmię właściwego przeprowadzenia egzaminu;*
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.";*

w art. 1 w pkt 9, w art. 14b w ust. 7 i w ust. 8 w pkt 4 wyrazy "przestępstwo umyślne ścigane z urzędu" zastępuje się wyrazami "przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego";

6) Zgodnie z art. 14c ust. 6 (art. 1 pkt 9 noweli), w przypadku złożenia wniosku o przystąpienie do do LEK albo LDEK po raz czwarty i kolejny oraz za LEK albo LDEK składany w języku obcym, osoba zdająca wnosi opłatę egzaminacyjną. Wysokość opłaty ma określać minister właściwy do spraw zdrowia w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14e ust. 1. Podobną konstrukcję przewidziano w art. 16t ust. 1 w stosunku do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego. Taka metoda określania wysokości opłat może zostać podważona w świetle art. 2 Konstytucji RP. Z powołanej normy konstytucyjnej Trybunał Konstytucyjny wywiódł zasadę, zgodnie z którą nałożone na adresatów ustawy opłaty za czynności w niej wskazane powinny być określone w tym samym akcie prawnym, a nie delegowane do przepisów wykonawczych. Jeżeli ustawodawca zdecyduje się jednak przekazać te kwestie do rozporządzenia, powinien przynajmniej wskazać górne granice opłat.

7) W rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14e ust. 1 minister właściwy do spraw zdrowia określić ma m.in. zakres danych zamieszczonych we wniosku o przystąpienie do LEK albo LDEK. W świetle przyjętej przez ustawodawcę metody, wedle której w akcie

wykonawczym określa się wzory dokumentów wprowadzanych ustawą (np. oświadczenie członka zespołu egzaminacyjnego o nie pozostawaniu z kandydatem do egzaminu w bliskich stosunkach), rozważyć należy, czy zamiast katalogu danych we wniosku o przystąpienie do egzaminu, nie powinno się określić jego wzoru.

Propozycja poprawki:

w art. 1 po pkt 9, w art. 14e w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) wzór wniosku, o którym mowa w art. 14a ust. 5";

IV. Propozycje poprawek o charakterze doprecyzującym.

- 1) *w art. 1 w pkt 2, w art. 5 w ust. 13 po wyrazie "posiadający" dodaje się wyrazy "co najmniej";*
- 2) *w art. w pkt 3, w art. 5f wyrazy "do odbycia stażu adaptacyjnego, o którym mowa w art. 5c ust. 2, albo testu umiejętności," zastępuje się wyrazami "do odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności, o których mowa w art. 5c ust. 2,";*
- 3) *w art. 1 w pkt 9, w art. 14a:*
 - a) *w ust. 3 w pkt 1 wyrazy "student VI. roku" zastępuje się wyrazami "student 6. roku",*
 - b) *w ust. 4 w pkt 1 wyrazy "student V. roku" zastępuje się wyrazami "student 5. roku";*
- 4) *w art. 1 w pkt 9, w art. 14e w ust. 1 w pkt 7 wyrazy "art. 14c ust. 8" zastępuje się wyrazami "art. 14c ust. 6";*
- 5) *w art. 1 w pkt 12, w art. 16 w ust. 3 wyrazy "art. 16c ust. 8" zastępuje się wyrazami "art. 16c ust. 7";*
- 6) *w art. 1 w pkt 13, w art. 16c w ust. 2 w pkt 16 skreśla się wyrazy "jeżeli dotyczy";*
- 7) *w art. 1 w pkt 13, w art. 16c w ust. 6 wyrazy "ust. 15 lub 16" zastępuje się wyrazami "ust. 13 lub 14";*
- 8) *w art. 1 w pkt 13, w art. 16c w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:*

"W postępowaniu konkursowym uwzględnia się:";
- 9) *w art. 1 w pkt 13, w art. 16c w ust. 10:*
 - a) *w pkt 1 wyrazy "w trybie rezydentury" zastępuje się wyrazami "objętej rezydenturą",*
 - b) *w pkt 2 i 3 wyrazy "w trybie pozarezydenckim" zastępuje się wyrazami "nieobjętej rezydenturą";*

- 10) w art. 1 w pkt 13, w art. 16j w ust. 4 wyrazy "kierując się koniecznością zapewnienia dostępności pacjentów do świadczeń specjalistycznych" zastępuje się wyrazami "kierując się koniecznością zapewnienia dostępności świadczeń specjalistycznych dla pacjentów";
- 11) w art. 1 w pkt 15, w art. 19f w ust. 7 wyrazy "ust. 1" zastępuje się wyrazami "art. 19 ust. 1";
- 12) w art. 1 w pkt 15, w art. 19f w ust. 11 wyrazy "art. 19 ust. 1 i 3" zastępuje się wyrazami "ust. 1 i 3";
- 13) w art. 3 wyraz "zapewnienia" zastępuje się wyrazem "zapewnia".

Maciej Telec
Główny legislator